

דניאל סלים

כותבת על אחיה רס"ב עדי סלים ז"ל

"קומי ישמנה תגידי לי ביי אני הולך למלחמה" אני לא אשכח את המשפט הזה לפני שהלכתי.. אני גם לא אשכח שלא האמנתי עד שראיתי את המבט של אמא מאחוריך עם דמעות בעיניים שמאשרות את דבריך..

אני לא אשכח איך היית עוזר לי בשיעורי בית, וגם שהייתי יודעת מה לעשות הייתי קוראת לך לעזרה רק כדי שתהיה איתי עד שהיית מתעצבן שאני סתם עצלנית ולא מנסה לבד. אני לא אשכח שהייתי חוזרת מבית הספר, פותחת את השער בכניסה לבית, וראשך היה מציץ מהחלון לראות שזו אני ומיד יורד למטה להכין לי ארוחת צהריים מפנקת.

אני לא אשכח איך הייתי כל כך פחדנית והייתי ישנה איתך בלילה ואתה לא חסכת ממני וסיפרת לי צ'יזבטים.

אני לא אשכח איך היית משגע אותי כשחזרת מקורס חובשים ואומר לי "דניאל נו בואי אני יעשה לך עירוי, מה אכפת לך זה לא כואב.." ואני כמובן סירבתי בפחד.

אני לא אשכח איך היית עושה מקלחת לסקאר הכלב שלנו ותמיד מתלונן שהוא עושה לך מקלחת יותר מאשר אתה לו..

אני לא אשכח כמה היית אח טוב ודואג ואכפתי וחרוץ וחכם..

אני לא אשכח את הדרך שלך, את אהבת הארץ שלך את שמחת החיים והשיגעונות המצחיקים שלך את החיוך הכובש..

לא מזמן פתחתי קטע קריאה שכתבתי בגיל 16 והיה רשום שם משהו שהספקתי לשכוח וברגע שקראתי הדמעות זלגו מעצמן, היה כתוב שהיה לי מבחן במדעים וכל כך שמחת כי אהבת את הנושא אז החלטת לכתוב לי מבחן בייתי שאתה בנית בעצמך וקיבלתי בו 98 - היית ממש גאה בי - זה לא הסיפור הכי גדול ומעניין שעברנו יחד אבל פתאום להיזכר במשהו נוסף כל כך ריגש אותי, עברו 9 שנים ועם הזמן אני נוכחת לגלות שהסיפורים יישארו אותם סיפורים והזכרונות יישארו אותם זיכרונות אין שלל חדש שאוכל להוסיף לאוסף.. ובגלל זה כל חוויה או זיכרון אני כותבת מיד כדי להציף את הדברים שכיף לזכור, אני מסתכלת על תמונות שלך ופשוט חושבת לעצמי כמה בא לי להמשיך ולחוות איתך רגעים ולא לגדול מעבר לגיל שבו אתה נשאר צעיר לנצח ואני נשארת כאן לחוות לבד ורק לדמיין אילו חוויות היינו חווים ומשתפים יחד.

אני אוהבת אותך ומתגעגעת בכל רגע, והכי חשוב פשוט לא אשכח!!